

ANDRÁS + KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

3. évfolyam 2. szám

2006. július

HANGVERSENYEK ..... 3. oldal

Tihanytól Csíksomlyóig

– pünkösdi élmények ..... 3. oldal

A bérmálásról ..... 3. oldal

„...AKI BÁLVÁNY-
IMÁDÓ, NINCS ÖRÖK-
SÉGE...” ..... Református oldal

ÚTIBESZÁMOLÓ -

Erdélyben jártak a ministránsok

..... 4. oldal

Augusztus 14. 18.00

Barkó Gábor és Mihályi Norbert beöltözése

Augusztus 15. 18.00

Nagyboldogasszony, ünnepi szentmise

Szeptember 11. 15.00

Könyörgés a magyarságért

Az én hazám

Szüntelenül kell imádkozni, és nem szabad belefáradni

(LK. 18,1)

A ritka emberek közé tartozik ő. Mindig munka közben találjuk, legyen reggel, vagy késő este. De tudjuk, mindig bátran léphetünk be hozzá, mert segítőkészsége, vidámsága apadhatatlan.

Kedves Félix atya! Ön mögött van ötven év papi szolgálat, ami, gondolom sok örömmel, és lemondással is járt. Honnan indult, hogyan is kezdődött mindez?

Folytatás a 2. oldalon »

A környező települések miserendje

(vasár- és ünnepnap)

Aszófő: vasárnap 11.30

Balatonudvari:

páratlan hét szombatján 19.00

páros hét vasárnapján: 09.30

Örvényes:

páros hét szombatján 19.00

páratlan hét vasárnapján 09.30

Fövényes: vasárnap 08.00

Balatonszőlős: vasárnap 11.00

Pécsely: vasárnap 10.00

Balatonfüred piros templom:

vasárnap 9.00; 19.00

Balatonfüred kerek templom:

vasárnap 11.00

*Ne mulasszuk el a vasárnapi
szentmisét!*

*„Légy mint a fű-fa, élő,
Csoda és megcsodáló,
Éitkát ki-nem-beszélő,
Repülő, meg-nem-álló.”*

(Kosztolányi Dezső)

Bevallom, kamaszkorom óta elkísér ez az idézet. Ma is úgy gondolom, sokat elárul arról, hogy mire vágyik egy kamasz, és miért értékes ez a kor az ember életében.

Hogyan tudunk kamaszkorú gyerekeinkre vigyázni, hogy nehogy túlságosan beverjék a fejüket? Mennyire tartjuk meg szülői szigorkodásainkat, vagy legyünk mindenben támogatók?

Gyermeknevelési rovatunk folytatása a 2.

oldalon »

Lengyel nevemmel együtt vagyok magyar. Gyermekkorom folyója a Kis-Rába, síkságom a Kis-Alföld, hegyeim a Bakony nyúlványai, főként Pannonhalma, ahonnan tiszta időben – ritkán ugyan, de látszik a pozsonyi vár, a Vértes, a Kabhegyi tévétorony, amit most Tihany határából látok.

Magyar anyanyelvemmel vagyok európai, azzal a latinítással, amit a Tihanyi Alapítólevél európai kultúrát jelentő latin szövege jelent, benne a körtvélyfával, az árokfővel, a fehérvárra menő hadi úttal. S Kodállal együtt vallom: Idegen számomra az a magyarság, amely nem európai, s az az európaiság, amely nem magyar is egyszerismind.

Tengerem a Balaton, bár első tavam a zsebkendőnyi Váti tó volt Kapuváron, ahol gyerekként vártam a horgász-szerencsét. Láthattam az Atlanti-és a Csendes Óceánt, de a balatoni napfölkeltét nem cserélném el semmiféle tengeri napnyugtával vagy napfölkeltével.

Folytatás a 2. oldalon »

AZ ÉN HAZÁM

» Folytatás az első oldalról

Nagyapámtól tanultam meg a versek szeretetét, meg azt, hogy „itt születtem én ezen a tájon...” Járhattam a svájci hegyek között, de inkább vagyok otthon a Tapolcai medence tanú-hegyeinek világában, s bár egyik sem éri el a háromszáz métert, magasságot, szellemi távlatot a pannonhalmi dombról vagy a tihanyi félszigeten emelkedő apátság ablakából látok. Pannonhalmán voltam gimnazista, ott lettem szerzetes, ott tanultam magyarságot, európaiságot, s próbáltam tanárként továbbadni, hogy csak a vállalásnak van értelme.

Elmehettünk volna, más hazát keresni ötvenhatban. Itthon maradtunk. Elmagyarázták külföldről, de hányszor, még a nyolcvanas években is, hogy mit kellene itt nekünk tenni. Próbáltunk, próbáltam helytállni, tudván, hogy a szél kihívásaira a fa gyökereivel válaszol. Gyökereim itt vannak. És ott vagyok otthon, ahol ismernek engem, s ahol én is ismerem az embereket. Ahol ugyanazt jelenti másoknak is a „gyermekkorom messze ringó világa”, hogy „itt ringatták bölcsőm”, s hogy itt élned s halnod kell. Itt szeretnék lenni keresztény, európai, és magyar.

Dr. Korzenszky Richárd perjel

„Légy mint a fű-fa ...”

» Folytatás az első oldalról

Nem gondolom, hogy ezekre egyértelmű választ találnánk, hiszen minden gyerek más, és minden szülő is más. Csak néhány szemponton gondolkodjunk el együtt.

A kamaszkorú gyerek sokszor kemény kritikákat fogalmaz meg szüleiéről, családjának életéről! Valljuk be: ez nem könnyű, hisz ki láthatna minket közelebből, mint saját családtagjaink? El tudjuk-e fogadni ezeket a hibáinkat? Vagyunk-e annyira alázatosak, hogy a gyerekeink előtt vállaljuk őket? Tudunk-e beszélgetni ezekről? Végig tudjuk-e hallgatni?

A kamasz gyerek ízig-vérig élő, mindent megcsodáló. És ha ügyesen bátorítjuk, akkor rájön, hogy ő maga is csoda: egyszeri és megismételhetetlen. Hibáival együtt!

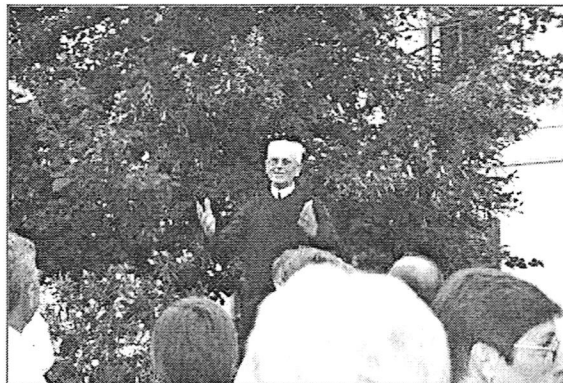
Neki is lehetnek (már) titkai, külön útjai, amiket (már) nem a szüleiével oszt meg! Segíthetünk neki, hogy olyan barátokat találjon, akik jó irányba vezetik. Találjon olyan felnőtt példaképeket, akiknek meg mer nyílni, ki meri mondani titkait, félelmeit.

A kamaszkorú gyerek keresi a határait, és ezért sokszor „beveri a fejét”! Imádkozhatunk azért, hogy ezek a sebek ne legyenek túl nagyok, és hamar begyógyuljanak.

Nyár van. Legyünk mi is olyanok, akik rácsodálkozunk a természet csodáira, amikor van időnk rácsodálkozni egymásra. Válgjunk mi is élőkké, mint a körülöttünk virágzó és élő fű, fa. Ezt megtanulhatnánk a kamaszoktól!

Cs.T. Hanna

Szüntelenül kell imádkozni ... » Folytatás az első oldalról

- Mélyen vallásos családból származom, két öcsém, és egy húgom van, akikkel ma is szoros a kapcsolatunk. Azt hiszem, a szép, közös gyermekkor emléke hagyta rám a gyerekek szeretetét. Szüleiink nagyon odafigyeltek arra, hogy mindig közösen vegyünk részt a

szentmisén. Tőlük tanultuk, tapasztaltuk meg az Isten szeretetét.

- Ha jól tudom, nem volt könnyű Önnel bábni, nem tartozott a legjobb gyerekek közé.

- Igen, otthon valóban vásott, rossz kölyök voltam. De ahogy kiléptem a házból, mindig tudtam viselkedni. Nem volt velem gond sem az iskolában, sem a templomban soha.

- Mikor érezte a hívást a szerzetesi életre?

- Elsős gimnazista voltam (ma az ötödik osztálynak felel meg az általános iskolában), amikor elhatároztam, hogy én bencés tanár leszek, és ebből nem engedtem, amíg el nem értem célomat.

- Ennek az ötven évnek melyek voltak a legszebb pillanatai?

- A legszebb pillanatok? Ahogy Jézus mondja, nincs nagyobb boldogság a megtérő bűnösénél! Én diákjaim lelki atyja voltam, mindig bizalommal fordultak hozzám. Aztán tanítványaim pappá szentelése, új miséje, amelyeken részt vehettem. Éreztem, munkám nem volt hiábavaló.

Folytatás »»

- *Így, ötven éves papi szolgálat után tud-e valami üzenetet közvetíteni az embereknek?*

- Sohase felejtjük el, hogy Isten mindenkit egyformán szeret. Mindenkinek szabad akaratot adott, amellyel rendelkezhet. Figyeljünk, hogy ezt a jóra fordítsuk. Elég annyi, ha Isten segítségét kérjük, és a kegyelem munkálkodni kezd bennünk. Jézus olyan hatalmat adott a papságnak, amelyet senki más nem kapott a világon. Nagyobb a hatalmuk, mint a Szűzanyának, mert ők képesek a feloldozásra, és csodatételre is, amikor Jézus testévé és vérévé változtatják a bort és a kenyeret. A hívek ezért tisztelik a papokat. Csak példaként említem, édesapám azt mondta: "hálát adok a jó Istennek, hogy az én családomból választott magának szolgát! De jegyezd meg fiam, még pappá szentelésed előtt hazatérhetsz, és én megfelelő állást találok neked." De erre nem volt szükség. Utána a legnagyobb megtiszteltetésben volt részem odahaza. És egyet soha ne feledjünk! Életünk legyen imádság, példamutatás az emberek előtt, hogy valóban kiérdemeljük ezt a tiszteletet.

ÉS A MINDENHATÓ ÉS IRGALMAS ISTEN, AKI SZOLGÁLATÁRA MEGHÍVOTT, ÉS KEGYELMÉVEL ÖTVEN ÉVEN ÁT KISÉRT ENGEM, SZENT JÓZSEF, SZENT BENEDEK ATYÁNK ÉS SZENT ÁNYOS PÜSPÖK KÖZBENJÁRÁSÁRA ÖRIZZEN MEG TITEKET BÉKÉBEN URUNK JÉZUS KRISZTUS ELJÖVETELÉIG! ÉS ÁLDJON MEG BENNETEKET A MINDENHATÓ ISTEN, AZ ATYA, A FIÚ, ÉS A SZENTLÉLEK! AMÉN

Tihanytól Csíksomlyóig

A feltámadás örömhíre mellett a béke és kiengesztelődés üzenetét is végighordozta az a szárnyas kereszt, amely nagypénteken a Kálvárián velünk volt, nagyszombaton a király sírja mellett pihent, s Húsvétvasárnap indult el röggös, mégis diadalmas kettős útjára. Hatalmas szívet mintázott szép honunkban, s belefoglalta az anyaországon kívül Felvidék, Alpokalja, Délvidék, Kárpátalja, Észak- és Dél-Erdély számtalan faluját-városát, hogy Pünkösöd szombatján a Babba Mária kegyhelyén, Csíksomlyón újra egybeforrjon a két ág. Mindenhol egy-egy libegő emlékszalaggal lett díszesebb a kereszt.

Amikor pünkösöd szombatján csíkmenasági testvéreinkkel egy kereszt aljában végigzarándokoltuk a fásztó, de szépséges utat a somlyói Szűz Máriához, megláthattuk a nyeregben felállított oltárnál a találkozást, s az utolsó szalag felkötését, amellyel újra egyesült a két úton érkezett fél kereszt.

A szimbólum félreérthetetlen: a szárnyas keresztben a pünkösödkor kiáradó Szentlélek és a ragyogó fényben feltámadt Krisztus alakja jelenik meg, s összeköt bennünket már-már elfeledett múltunkkal. Hiszen maga a motívum Árpád-kori, kifejezi hányatott sorsunkat és vágyott jövőnket, s benne foglaltatik az igazi ökümené eszméje is: csak Krisztusban van egységben minden keresztény. Így könnyebben vezetnek utak egymáshoz, éljünk bár a legeldugottabb völgyben vagy a főváros legfelkapottabb kerületében.

Horváth Terézia

Bérmálkozók a bérmálásról.

- Nagyon jónak találtam a prédikációt, örültem, hogy Asztrik atya eljött. (Lovass Viki)
- Nekem a díszlet is nagyon tetszett, szépek voltak a virágok. (Juhos Anna)
- Én nem tudom megmondani, hogy mi tetszett, szerintem az egész nagyon jó volt. (Tarabi Renáta)

HANGVERSENYEK A BENCÉS APÁTSÁGBAN

Augusztus 3., 19.30

Björn O. Wiede (D) orgonaestje.
Reincken, Clérambault, Weyrauch, Bach,
Schnizer, Peeters művei

Augusztus 10., 19.30

Irena Chribukova (CZ) orgonaestje. Linek, Kuhar, Böhm, Bach,
Martinu, Eben, Guilman művei

Augusztus 17. 19.30.

Mali Katalin (orgona) – Rákóczy Anna (fuvola) hangversenye.
Frescobaldi, Bach, Gluck, Vierne, Debussy, Mendelssohn művei.

Augusztus 18., 18.00

Kaláka együttes koncertje. Megzenésített versek.

Augusztus 24., 19.30

Ruppert István orgonaestje. Mozart, Bach, Dubois művei

Augusztus 31., 19.30

Varga Petra orgonaestje. Pachelbel, Mozart, Schumann művei.

Szeptember 7., 19.30

Karasszon Dezső (orgona) és Suszter Ágnes (fuvola, ének)
hangversenye. Schiedermann, Telemann, Bach, Schumann,
Gárdonyi művei.

Szeptember 14., 19.30

Bernard Sawicki OSB (PL) orgonaestje. Bach, Mendelssohn -Berthold
Guilman, Hidas művei

Szeptember 17., 17.00

Az ELTE ének és zenekarának hangversenye. Vezényel: Baross
Gábor

✿ Házasságkötés

2006. május 27. - Simon Péter és Oláh Katalin Adrienn

2006. június 10. - Végh Richárd és Egervári Katalin Emerencia

✿ Keresztelés

2006. április 23. - Anna Mária és Levente Márk (Szülők: Kötél Lajos és
Fülöp Krisztina)

2006. május 20. - Johanna (Stáhl Krisztián és Büki Renáta)

2006. június 24. - Benedek László (Csizmazia Kenéz és Török Hanna)

2006. július 16. - Kende János (Marsó Barna és Dobos Sarolta)

† Halottaink

Lippai László élt: 63 év

Baranyai Péter. élt: 79 év

Dobos István élt: 48 év

Gyarmati József élt: 83 év

Baranyai Ilona (Dobos Gyula felesége) élt: 75 év

Dobos Erzsébet (Nagy János özvegye) élt 91 év.

Major Margit (Balogh István özvegye) élt 83 év.

Székelyudvarhely 2006.

Ezt az oldalt egy útibeszámolóknak szánjuk. Erdélyben jártunk a nyár elején a ministránsokkal. Következzen hát néhány részlet az ő beszámolóikból!

Már alig bírtam magammal otthon, amikor már csak órák választottak el attól, ami életem egyik legnagyobb kívánsága volt. Ez a kirándulás beteljesítette ezt az óhajomat. Amikor felszálltam a buszra, tudtam, hogy egy olyan út vette abban a pillanatban kezdetét, amit még egyszer nem lehet majd megismételni. A határhoz érve fellelkesített, hogy pár óra múlva már székely barátaim között leszek. Kolozsváron álltunk meg először hosszabb időre. Itt tartózkodásunk alatt volt szerencsém megismerni a város közepén álló Szt. Mihály templom minden rejtelmét. Utunkat folytatva folyamatosan haladtunk vissza az időben. Mindaddig, amíg fel nem villant előttünk a Székelyudvarhelyet jelző tábla. Érkezésünkkor már mindenki ott várt bennünket a szállásunk előtti kis téren. Szívélyes fogadtatásban volt részünk. Sokszor áldottam barátaimmal azokat az áldott építész mestereket, akik lehetővé tették számunkra, hogy naponta minimum 300 lépcsőt megmászhasunk.

Számomra a legjobban a Hargita tetszett. Azok az égbenyúló hegyek megértették velem, hogy miről írtak régen nagy erdélyi íróink. Ugyanakkor rossz volt látni, hogy az emberek hogyan írják ki az erdőket. Kísérőnk, Zoli bácsi történeteivel egy teljesen új világba kalauzolta el a gyerekeket és felnőtteket.

Meg kell még említenem a majdnem minden napos szentmise- és templomlátogatásainkat. Ezek a látogatásaink mindenkit buzdítottak az új, csodálatos történelmi és építészeti tudományok részletes megismerésére.

Utunk a korondi vásáron feltárta elélni a vásárlás új formáját. Minél többet alkudj!!!: ez az arany szabály.

Eddig beszámoltam a biztonságot nyújtó szárazföldi eseményeinkről. Nagy kalandok vártak ránk a vizekben is. Meglátogattuk a Gyilkos-tót és vidékét, a Medve-tót, a zetelaki gátat. Utóbbinál még fürödtünk is. Voltunk egy sóbányában is. Ennek volt egy strandja, ahol olyan sós volt a víz, hogy képtelenség volt benne elmerülni. A vízbefulladás lehetőségét ki lehetett zárni. Vízi kalandjaink sorát a csíksomlyói események tartikják. Itt két házassodni készülő párt is megtiszteltünk azzal, hogy végigaludtuk a szertartásukat. *(Kinn! zuhogott az eső – A szerk.)* Ezek után elmentünk a fél csoporttal megnézni a Napba öltözött asszony című rock operát.

A napok gyorsan elteltek. A búcsú pillanata nagyon megható volt. A sofőrök rendkívül jól bírták az utat. Mi mindent megtettünk azért, hogy nyugodt körülmények között kapjanak tőlünk idegösszeroppanást.

Remélem, még sokszor lesz rá alkalmunk, hogy kimenjünk Udvarhelyre, és azok is ilyen jó hangulatban teljenek.

Dérfi István (Középipiskolás Balatonfüredről – tihanyi ministráns és az egyik legvidámabb útitárs – A szerk.)

A Békás-szoros nagyon tetszett. Jó volt a Gyilkostón csónakázni. A csíksomlyói előadás is tetszett, még a sár ellenére is Jó volt Parajdon fürdeni a sós vízben.

Talán ha több szabadidő lett volna, nem fáradtunk volna el így. A program is kicsit zsúfolt volt. „Megnézhattunk volna még 2-3 templomot!”

Csizmazia Luca

Voltunk strandon, szebbnél szebb templomokban (szerintem a csíksomlyói volt a legszebb az udvarhelyi mellett), szép tájakat láttunk, és még sok mást.

Zoli bácsi mindig tudott mondani vicceket.

Sok barátság kötődött ebben az egy hétben az udvarhelyiek és a tihanyiak között.

Salamon Szilvia

« Mi az: Vízben úszik, kezé- lába égnek áll, mégsem süllyed el? Tihanyi ministráns a sós vízben ☺

Nekem a Gyilkos-tó és a Békási -szoros tetszett a legjobban, és ott lehetett vásárolni is.

Hazafelé, a határ után Berettyóújfaluban álltunk meg. Néhányan még itt is megkérdezték az eladót, lehet-e forinttal fizetni.

Szelle Szilárd

Ez még abban az időben történt, mikor szerte az országban június végi viharok dúltak. A ministránsok egy maroknyi csapata, némi kísérővel kiegészítve útnak indult, hogy felfedezze a messzi Erdély rejtelmét.

A határhoz érve vala azon átkelénk volt, s örvendeztünk vala néki. Átlépve a Királyhágót, szeretett Erdélyünk földjét koptattuk volt nagy buzgalommal. Székelyudvarhelyre érve izgatott gyerekhad várta a hosszú úttól kimerült és elcsigázott tihanyi ministránsokat és kísérőiket. Sok lépcső volt...

A templomlátogatások végtelen sorát egy-egy fürdőzéssel, sóbányai látogatással vagy fagyizással szakítottuk meg. Nagy örömünkre szolgált, hogy Zoli bácsi kedves személyével megtisztelte útjaink sorát, s nem hagyott minket unatkozni a hosszú buszutak alatt sem. Magdi néni pedig az erdélyi tündérmesék világába vezetett be minket. *(Zoli bácsi és Magdi néni ottani vezetőink voltak. A szerk.)* Ennek is örvendeztünk vala.

Utazásunk egyik legkiemelkedőbb csúcspontja a Napba öltözött asszony című rockopera ősbemutatójának megtekintése volt. De az előadás helyszínét megközelíteni nem volt oly könnyű. Hosszú vitatkozások sora után pungákat kötvén lábainkra nekivágtunk a sáros hegyoldalnak. Sokan voltunk... Az éj mélyéigesen sötét leple alatt tértünk hajlékunkba, s örvendeztünk a 10 órai hajnali misének.

A családoknál töltött idő felejthetetlen volt. A legmélyebb nyomot mégis a búcsúest hagyta szíveinkben, melyen sokak állítása szerint oly csodálatosan szerepeltünk. Az utolsó napon a sós vízben *(a sóbánya strandján – a szerk.)* a fürdés képtelenségének állapota forgott fenn, minek következtében aranybarnára sülénk vala.

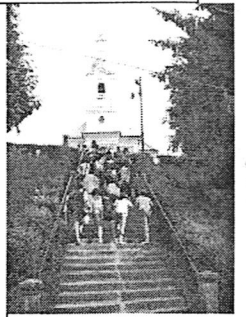
A buszsofőrök szakszerű kikészítése a visszafele úton sem jelentett gondot ennek az összetartó csapatnak. De a visszaúton a buszt a sok emlék is nehezítette. Mivel a kint töltött idő igazán kedves emlékekkel töltötte meg szíveinket, bizvást bizunk abban, hogy alkalmunk nyílik még találkozni erdélyi

Annyi szó esik itt Zoli bácsiról, aki kifogyhatatlan a viccekből, és a buszsofőrökről is, így következzen izelítőül egy vicc:

Földi pályafutását befejezve a buszsofőr és a lelkipásztor a mennybe jut. A buszsofőr megkülönböztetett kényelmes lakosztályt kap, a lelkipásztor puritánabbat. Megy is reklamálni, hogy ez így nem igazságos, neki járna a kényelmesebb, hiszen ő hűségese szolgálója volt az Úrnak egész életében.

- Ez így van – hangzik a válasz –, de amíg te prédikáltál, addig mindenki aludt, viszont amíg ez a buszsofőr vezetett, mindenki imádkozott.

(Ezt a viccet a sofőreink mesélték a Békás-szoroshoz vezető serpentinén ☺)

A sokat emlegetett lépcsők

A Tihanyi Római Katolikus Egyházközség időszakos lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztik:
Csimmazia Zsolt
Horváth Terézia
Cs. Török Hanna
Tördelő szerkesztő:
Dr. Nagyné Járvas Katalin

Tihanyi Bencés Apátság

„...AKI BÁLVÁNYIMÁDÓ, NINCS ÖRÖKSÉGE...”

(EFÉZUS, 5:5.)

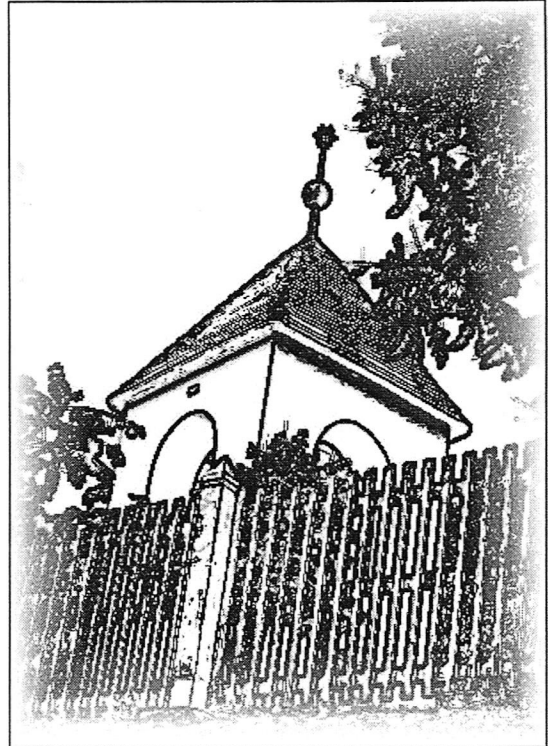
Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Manapság egyre többet hallhatunk arról, hogy az emberi élet során különböző életszakaszokat kell megélnünk. Személyiségünk csak akkor fejlődik, ha bátran szembenézünk azokkal a változásokkal, amelyekkel egy-egy terminus határán találkozunk.

Persze nemcsak a testi, hanem a lelki fejlődésre is igaz mindez. Ezen fejlődés elengedhetetlen feltétele nem egyéb, mint az Istennel való kommunikáció. Úgy gondolom, hogy ez az a kérdés, ami igazán megosztja az embereket. Megosztja őket, mert ebbe már vastagon beleszól a neveltetésünk, a környezetünk, az adott légkör, amelyben dolgozunk és persze a világnézetünk is!

Az Istennel való beszédet imádságnak hívjuk, az imádságot azonban nem szabad összekevernünk egy rendelés leadással!!! Nem követelni, hanem kérni kell és „aki kér, annak adatik” – mondja a Biblia. Jellemző a mai társadalomra a felgyorsult élet miatti felszínesség, közömbösség és hálátlanság: csak arra emlékeznek vissza sokan, ami rossz volt, pl. egy katasztrófára, valamilyen természeti csapásra, szervezett öldöklésre és nagyobb

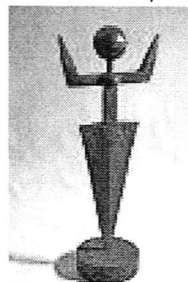
problémára, emiatt persze az Istent okolják, sőt kérdőre is vonják, hogy miért pont velük történt mindez?!

Aztán ami még ennél is rosszabb, az az Isten létezésének és jó akaratának a kérdőre vonása: „ha lenne Isten akkor ez nem következik be, ha jó lenne az Isten akkor ezt vagy azt nem hagyta volna...” stb. Aki ilyen kérdéseket tesz fel, az az imádságot csúfolja meg, az az imádság vadhajtásának adja az energiáját, és egyre inkább kezd hinni a horoszkópok általánosító és felszínes válaszaiban, a különféle babonák homályos világában!

Ezen a ponton kell határozottan különválasztani a nagybetűs Istent a kisbetűs istenektől, az úgynevezett hitpótló praktikáktól, amelyeket csak szolgálni lehet, de tőlük valamit is kapni, nem. Az ember nyilván ősidőktől fogva érzi, hogy ismeretlen erők mozognak körülötte – s mint minden ismeretlentől, tart egy kicsit – főleg akkor, ha ezek az erők nagyobbak, erősebbek, mint akár a legerősebb ember is. Így tehát nem lehet mást tenni, mint megbékélni és kiegyezni velük, hogy ne ártására, hanem segítségére legyenek az emberiségnek.

*Tehénformájú
Hera-bálvány*

Furcsa dolog a bálvány: emberi kéz alkotja, emberi erő hozza-viszi, az ember díszíti fel, és mégis az ember hódol előtte...!? Kálvin János írta, hogy az ember lelke szüntelenül bálványokat gyárt akkor, ha nincs számára igazi stabil kapaszkodópont! A hitetlen ember a bálványokban látja az erőt és ezekhez szól – válasz gyanánt pedig a saját vágyainak visszhangját hallja meg!

Ezzel szemben a hívő ember abban az Istenben hisz, aki alkotta a mindenséget, akinek megvan az ereje ahhoz, hogy a tényleges kérdésekre kézzelfogható feleletet adjon segítségképpen.

Az Istenhez szólás megtartó erő az élet minden napján, de főleg akkor, amikor kátyúba jut az ember élete. Iszonyú lehet az élet sötét óráiban egy amulettet szorongatni vagy egy kabalaállatot csókolgatni abban bízva, hogy megérkezik a várva-várt segítség.....! Segíteni csak az tud, aki él, nem pedig az, amit időszakos „élettel” ruházott fel az emberi képzelet! A nyári időszakban se felejtjük el útmutatás gyanánt fontos felidézni a 25. zsoltár 6.versét:

*„Aki az Uristent féli, és tiszteli szívében,
Azt Ő nagy híven vezérli, igaz ösvényeiben.
Nagy békeességben annak, minden jó bőven adatik,
És ő maradékinak, gazdag örökség hagyatik.”*

ÁLDÁST ÉS BÉKESSÉGET KÍVÁNVA,
A GYÜLEKEZET TESTVÉRI KÖZÖSSÉGÉBE HÍVOGATVA,
TISZTELETTEL:

Császár Attila református lelkész

A következő református
istentisztelet időpontja:
Július 30. 14⁰⁰ óra

